

VERONIKA - MIGRĀNY JSOU SVIĀťA

Ášter Á½, 15 Áºnor 2022

Za Á•alo to Áºoplň, nen Á¡padn Á›. Neutuchaj Á-c Á- bolest hlavy, kter Á› se m Á› dr Á¾ela zuby nehty cel Á½ch Á¡est t Á½dn Á-. R Á- Á¾ov Á©, Á¾lut Á©, zelen Á©, modr Á© ani Á¾ Á¡dn Á© jin Á© tabletky nezab Á-raly a j Á¡ nemusela hledat v Á½mluvu, kdy Á¾ jsem n Á¡hodou nem Á›la chu Á¥ na sexu Á¡ln Á- hr Á¡tky, nebo kdy Á¾ jsem cht Á›la vypoklonkovat nezvanou n Á¡v Á¡t Á›vu. Po Á¡esti t Á½dnech u Á¾ta bolest byla otravn Á¡já € pozd Á›ji se p Á™idalo Á¡kub Á¡n Á- v lev Á© stran Á- obli Á•eje, bolest o Á• Á-, nemotornost, z Á¡vrat Á› a jednoho kr Á¡jsn Á©ho ve Á•era jsem na chv Á-li oslepla na lev Á© oko.

Vyd Á› Á¡jen Á¡ jsem vyrazila na pohotovost do m Á-stn Á- nemocnice, vy Á•erpan Á¡ od bolesti a polomrtv Á¡ strachy, co by to mohlo b Á½t. Pan Á-doktorka se na m Á› zevrubn Á› pod Á-vala, zm Á› Á™ila mi tlak, zeptala se m Á›, jestli mi b Á½v Á¡j Á¡patn Á› a na mou souhlasnou odpov Á› Á• mi od stolu vyslovila nepotvrzenou diagn Á¾zu, Á¾e by to mohl b Á½t klidn Á› n Á¡dor na mozku.

Jeliko Á¾ jsem se nenach Á¡zela v ohro Á¾en Á- Á¾ivota, nebyl d Á-vod, aby si m Á› na pohotovosti nechali a j Á¡ s diagn Á¾zou skoro jist Á© smrti vyrazila dom Á-. U Á¾ jsem se tedy smi Á™ovala s t Á-m, Á¾e um Á-r Á¡m, ale neust Á¡l Á© zvracen Á- mi nedalo prostor k tomu, abych se t Á-m n Á›jak zaob Á-rala.

Nad r Á¡njem mi bylo je Á¡t Á› h Á- Á™, zvracela jsem ji Á¾ v p Á-ti minutov Á½ch intervalech a state Á•n Á› jsem Á•ekala do r Á¡jna, kdy se otev Á™ou br Á¡ny ordinace moj Á- empatick Á© obvodn Á- l Á©ka Á™ky, abych s n Á- probrala sv Á-j nev Á¡eden Á-no Á•n Á- z Á¡ Á¾itek.

Vyzbrojen Á¡ plastov Á½m kybl Á-kem, v nazouv Á¡k Á¡ch, zchv Á¡cen Á¡ i vy Á•erpan Á¡ jsem se vydala n Á¡sleduj Á-c Á- den do ordinace je Á¡t Á› p Á™ed za Á• Á¡tkem ordinace n Á-ch hodin odhodlan Á¡ po Á•kat na schodech, ne Á¾ se dostanu na Á™adu. Ne Á¾ jsem dorazila do ordinace, ochrnula mi lev Á¡j p Á-lka obli Á•eje a lev Á¡j ruka. Zoufale jsem se sna Á¾ila vy Á¥ukat Á• Á-slo na z Á¡chranku, ale je Á¡t Á› po Á™ Á¡d jsem se ut Á› Á¡ovala, Á¾e to t Á™eba nic nen Á-.

Moje obvodn Á- l Á©ka Á™ka byla tro Á¡ku jin Á©ho n Á¡zoru. Jakmile m Á› uvid Á›la s plastov Á½m kybl Á-kem na schodech, jak mi te Á•e slina po neovladate ln Á© lev Á© p Á-lce obli Á•eje, ud Á›lala to za m Á›.

Jenom chvilku jsem protestovala, proto Á¾e mi bylo jas n Á©, Á¾e tenhle v Á½let si budu muset zaplatit, nebo Á¥ nen Á- hrazen Á½ poji Á¡ Á¥ovnou, ale bylo mi tak zle, Á¾e u Á¾e mi to vlastn Á› bylo Áºoplň jedno.

Dorazili dva fe Á¡jn Á- z Á¡chran Á¡ Á™i a j Á¡ se sna Á¾ila usm Á-vat alespo Á-tou funk Á•n Á- pravou p Á-lkou. Jakmile jsem jednomu z nich pozvaciaela boty, zabila jsem ve Á¡ker Á© Á¡ance na n Á›jak Á© la Á¡kov Á¡n Á-. Ale vzal to sportovn Á› a starostliv Á› mi ot Á™el zvratky z prvn Á-i druh Á© brady.

Po hospitalizaci v nemocnici následovalo kolo během několika dní vyjetímení, kteréž vyloučila všechny potenciální ohrožení - choroby, ale bolest hlavy neustávala.

Předtím však mohlo dojít k zdravotnímu stavu bylo až 3/4 směsí dnů jednoduchým atypickým migrénám.

To jste neřekali, co?? No, já taky ne. A tak jsem se dostala na dlouhou listinu pacienta neurologie, kam jsem se jakožto akutní pacientka dostala přednostně. Pan doktor si starostlivě pohlédl všechny zprávy z nemocnice, kde byla skoumánka od měsíce kdy, položil mi následující otázku k rodinné anamnéze, a pak přemítkován k samotnému vyjetímení.

Nejdřív si chtěl vyzkoušet moje periferní vidění. Po stranách měl hlavy, avšak z dosahu měl oči vrtět zájmem, jako jazzman, ale já nehnula ani brvou. Po následujících dobách ho to vrtění pěstalo bavit a zeptal se: „Vidíte neviděte?“

A já odpovídala otázce: „Vidím nemáte napsáno v kartě, že jsem po operaci zeleného zájaku v obou očích, a tak měl narušenou periferální vidění?“ Pan doktor chápavě křivě hlavou a následně si poznamenal do počtu.

Následovalo vyjetímení pohybového aparátu. Pevně mě uchopil za rameno a měla jsem tlačit v protisílu. Tu jsem vykřikla: „Au!“ Doktor se otázal: „Co je?“ Ublížil jsem Vám?“ A já opět trochu vytáhla odpovídala: „Vidím nemáte v kartě, že jsem měla těžká krátká ráz ramene a měl utrácení svalů?“ Doktor zmáčkal křivě hlavou a opět si následně poznamenal do počtu.

S obavami mi vyjetímenoval kotníky, ale já se už běžela. Aktivitě, 3/4 jsem měla kotníky následující zlomeniny, díky volnou asovou sportovní aktivitě, kdy se žádá neoběžela bez ohledu. Ani totiž vyjetímení se neoběžilo bez bolestivých projevů a pak doktor se například zcela všechny se optal: „Kolik máte let?“

Já zcela bez zábran odpovídala: „Osmnáct.“

Panu doktorovi se na chvíli zamileně bráhalo a do počtu si poznamenal následně o psychiatrické diagnózy a o trpění bludy.

Nakonec shledal, že kromě jiného, trpěl opravdu atypickou migrénou.

Dobrý zpráva je, že rozhodně ještě neumírá.

Chudobek bolavá Veronika